

**קול קורא לישראל קדושים !
קדושים תהיו !**

קול קורא לישראל קדושים תהיו!

בירור איסור גולי קנה יד האשת, למטה מרפק ושוקה למטה מהברך

אלאقطעה בשיקול הדעת יהי, ובכל אשה חכמתם לב, וזראת ד', היה מהתהיל, בתקון הלהגות עצחות ונכון עיפת תה'ק.

(א) עיטה טיק ב': (ב') בפחים שבת פמי מיב': (ג') פיר יהה': (ד') ה' המפלן פיד היה': (ה') ד' פיר א'יא טיק ב': (ח') עיטה טיק ב': (ו') האלה פיא מיח': (ז') שמש ריה' חביב ריש' סיט': (ח') ריש' ב': (ט') ברכות כה. הבהם גם בכבי ריש' עיה': (י') שמש ריה' מיש' רבינו טעה. ובדריך וכו': (ז') שם טיל ב': (ב') במש' כספי הניעות והשעשה פיא': (ג') בעשי' ריש' טעה. (ו') טיק ד': (ט') במש' כספי הניעות והשעשה פיא': (ט') טיק' ריש' סיט' ט': (ו') קמיה ברכות ד' כל העודר על דברי חכמים, חיוב טהרה ר'ל': (ח') מג'אי טיק' ר'ריאץ'

תוספת הערות בהק"ק

(א) ועי' לקפן פ' עניינים דישיביכ בזה.
 (ב) ועי' ללקפן (פ'יג' אות ייב') דאפיקו פניה וודיה דאסתרו הווע בדין ערוות, עכ"פ במסתכל בהם, ואיך לא אמר דברשר הנקה מותר לגומי, בלי שם החש.
 (ג) וזה דפני האשת מגולים. מעינו בחורה. בתומר (בראשית לח טו) כי בסתת פניה, ועי' חשבה היהודה לאגענה כפרשי', הרי דשרар כל הבהיר, לא כיiso פניהם, גם בביית יהודת, ר'ל דגלו' פניה מועל לנעימות. שכירויות רודעו דריכיה מעשיה, ועי' שר' ר'ריאץ' דהקדשות היי מוכחות פניהו, ושים נמי, לכל הנשים. לא כיiso פניהם, וגבי יירעה הכהולה בפתחה דהמשכו (שמות כו ט) פרשי' דומה לכל העודר. המכוסה בצעיף על פניה עכ'ל, ושים נמי, לכל הנשים. אין בלבתה בדרך. ורגליה בירא תב'ח (בד'ה ומ"ש רבינו טפח, וכבר'ה)
 וכן דמיירו בארץות, שהבל חולבים לעולם חזק, ובע"כ הימנו, שהקלים מכירחים לנו. דאל'כ, א"א להשות דעת כולם, שליכו לעלם בר, ובזה דומים רגלייה לפניה וודיה. דבאהרכו מגולין לעולם, וכ"כ מיר וקעיצה ומג' גבראים (ס"ע צ' א') דבקומות החמים. הכל הולכים בעיכ' ייח' ועי' רישי' (עריכין ט): ר'יה פרט, שבתב לא מייקרי רג'ל, אלא עד פרט א' שקו'רין קבלי'א עכ'ל, וקובלי'א הוא הקעניכיל, כמ"ש המתרגם (ברכות נד) ועי' ר'ש' (מגילת כד) דיחס' הוא רק בחלק התהתו, וגמ'א. רג'ם באזתן ארעות, אין מגולין רק למטה, עד הקעניכיל.

ויש להעיר בענין הרגל, דהרבש"א התייר גמלת טהת, משמע בכל העולם, ואיך ה'ב'ח ממחפר הדבר, דאפיקו בכל העולם. ומותר רק באזתן ארעות מיוחדות, ר'יל מושם דהרבש"א כתוב (בה' נדה) בשם הראביה, דאפיקו עקבת. הוי מילוט מוכסה, אפיקו לגביה בעלה, וכדרקיל בש"ע (ו'יד סי' לעצ'ה סי' ז) ואיך קשה דרש'ב'א בשם ראביה, אדרש'ב'א בשם ראביה, דאס' אפיק' עלבקה הוי מילוט מוכסה. אפיקי בעלה, איך מתייר חם לגלות גמלת, לכן תני' הרשב'א. דבע'כ' והיתיר רק באזתן ארעות, דשם אין הרגל מילוט מוכסה כלל, ומבראו גם בזה כ'ל', דהירג' הנלו', הוא רק במנה דאיינו מילוט מוכסה כלל, וממילא בקנה ו/or, אין שום יותר בנן'.

(ד) ובכתב אמרת זיק החודש (במשנה ברכות פ'ג' אות ג') לעניין שערות נשים, שבאהרכו ייראו אותן אונסחים אחרים, ועודרם על לאו דלפני עור לאות תנתן מכשול עכ'ל, ועודר והוחרנו (ו'קראי יה' ו) לא תקרכו לגלות עורה, וכותב הרמב"ם (במנין המערות, בתחלת יה'ה' ז) בלטמר הויהו התרחקן, מן הדרימות המקליבים ומכיאים לגלות ערווה עכ'ל, וכותב הרמאנ'ס (ה' תשובה פ'יד' ה'ד') שראיית העיניים. הוא עוז גודל, שחייא גורמת לנו פון של עריות כו עכ'ל, הרי דאשה שמלגה בשירה. ערובה על לאו, דלא תקרכו לרביבים הנוראים ומקרבים לגלוי ערות ר'ל, והוא כרךתב החוד'א ולענינו, בשווי' חיים שאל סעד' גות' כ'יח' (דחו' בחינת פרעה קוראה לאג'ב (סוכה כו) וכופרשי' (ס'פ' שלח) העין רואה, והלב חומו, והגוף שעשה העבירות ר'ל, הרי שוואוריות כוה. גורל ונורא, וככיב (ו'קראי יט' ד') יראת מלאך'ו, והבכ'ה טהר לבכינו לעברו. באמת אכ'יה.

חייב לערור, על מכשיל גדול, שהונגן בטעת, בכמה הרג'ו: שם עצמות. שאין מכתות לנו הנה, למטה מרפק (עלינבוגן) אחר דירוע כל', דאשה אסורה לגלות בשעה, איך מותרת לגלות בשורה זה, ואין אין מוחיטים בהה, ושטעתי אומרים, דסומכים, על מיש' משנה ברורה (ו) ויריה, כמי' הונגה, שדרך להוות מגלה איזה מקום, וכן בפרשיות רג'ל עד השוק (זהו עד המקום שנקרו קנייא בלא'א) במקומות שדרכו לילך חף, מותר לקרוות נג'רו, שכן'ו שרג'ל בהן, אין'ו בא לידי הזרהו, אבל זרועותיה ושוקה, אפיקו שרג'ל לילך מוגלה, כדרך הפrouזות אסורה עכ'ל, ומפרשות לעצם, דכון'ו דדרכת כה, מותר, לפ'יד המ'ב, וזרועותיה דאסתה, היינו למעלת מרפק, וכן'ו דבריהם. שוקה ריאוסר, הוא למעלת מה מקニア, עכ' בדרכיהם.

אר' באמות כתוב הרמב'ב (ב) דהרבש'ב, פרש' אמר' עמו מוחהו, ועוד' בתב'ג' ושל' יד, קשור על שמאלו, על הקיבורות בו שבין פרק הכתף. ובין פרק הזרוע עכ'ל, הר'י דקורא להנקה רוע, גם פמ'ג' (ו) לעניין נטי' עד הזרוע, כתוב, זרוע מקרי, עד קו'בו' עלינבוגן (א) ווכ'ו מבואר בכמה מקומות, להנקה הוי רוע, וכותב א'ר'ה דאס'ור לקרוות, נגיד רוע מגולח, גס' המ'ב הרי סיט' זבורי' אס'ור. ולא נאמר, שום מקור וס'ה, להחר' גילוי הנקה: וכן' שוק, מפורש במשנה (ו) סדר האברים, מטמה למעלת, פיטת הרג'ל, קורסל שוק ארכובה, ייר, הר'י זשוק הוא תחת האלבובת, וכן' מפורש בת' ח'יס' (ו) ג' אבאים ברג'ל אדים, תחתונו נקרו פרשת הרג'ל כו עד אלונ'ירא בו' ומשם מתחול השוק גב' אדים, תחלתו מותאיסטו'ריא קירע'ל' עד הארכובה, שקו'רין קנייא בלא' עכ'ל, ה'ז' וחשוק למטה' מארכובה, וא'א לפרש במ'ב' כרעתם ה'נ'יל, ובע'כ' צ'ל, דמה' שתלה המ'ב' במנגה, שיר' רק לחומרה, שאמ' נהגו לבנות חלק

מהק'פ' נעשה חותם לכיסותה, וברוחהו המ'ב' (ה) ברג'ל איש, בלי נהגו לגלות, עכ'פ' שכח ר'ש'ב'א (ט) דשוק באיש, אין'ו מקום צנ'ג'.

ומ'ש מ'ב' בפרשיות רג'ל עד השוק כר' מותר לקרוות נג'רו ר'ל, עד התחלת השוק, דחו' לא לטחה, אצל הקעניכיל, בניל' מה'ס, ומ'ש מ'ב' במאמר המוסגר (זהו עד המקום שנקרו קנייא בלא'א) אינו שיר' בהמשן העינוי, שע'כ' טגו, ונמשן בלא'י השוק השובי'ר, דהו'ו (השוק) נמ'ר עד הקנייא) לא כהטו'ו דהשוק למעלת מוקנייא, ובטל' הראייה מה'ב', בהחדר גילוי הנקה (ב).

וא'ת' והנקה כל' יותר ידרה, הרי גם מוקם התפלין קנא'ר'א על ידר, ואם מוחטם דרג'יל, ולא טריד. גם' למעלת, תוכל לומר כן, ובכל גופת, ובע'כ' לא שיר' טעם דלא טרד, רק בפ'יה וודיה דוקא, דלעולם אין מתקבצי' כל', והוא הרג'ל חמידי הכהרת, אין'ם ביחס' כיסוי' וגולוי' כל', וכן' ברג'יל'ו, כתוב הב'ח'י, דמייר' שחהק' השובי'ר, הולכים לעולם ייח'ך, דהיו'ו שחהק' מיכרא' לבר, ודמי' לפניה וודיה, אבל הנקה. דומה לכל' גופה, ואס'ר. וכן' מפורש בclf' הח'ים א'ו' דרכ' כף' היד האכבעות, הם מגולים רלא' מצא' להחר' יותר מזה (ג).

והאחריות' בזה, גודל ונורא, ריש' בו מושם איסור פריצות (ו'), וחוב' עניינות' (ב), ואיסטור הוכרת דברי' קדרה, בפני' העורה (ו), וכותב מ'ב' (ו) ד'יא' דלא' יצא' יורי' חובתו בהברחות ודבורי' קדושה, שאמר נגיד בשיר אה' מגולח, וא'ב' אמר' דבורי' הברחות ושמות לבטלה ר'ל, ויש' עד הרבה לאו'ין וע'ז' בזה'ו (ו' מג'יא ט'ו) בשם הר'י, דלאו דרבלה, המיר מאיסור סקללה, דשיטחה בשפה, לאי' שהלאו דרבלה נכפל, בכל' פעם שאוכל ע'ש, וכ'ש בנד' ר'ריאץ' כיכ' עבירות בכל' עת ר'ל, ומה' להם' לעצ'ר, וshall' אביך' וגד'ר, זקניך' ואמר' ל'ר, שלא' היזה' כו'את' ר'ריאץ' בדרורות הוואשוניות, שתגלה אה'ה. שום הילק' מבשרה כל' וכל' ח'ג, ואין' לנו לזלול, לא באיסורי תורה, ולא' בדרכ'ב' (ו). ומנגה שאין' לו ראייה מה'ב', אין'ו